

НАРОДЕНЪ БУДИТЕЛЪ

СЕДМИЧЕНЪ ЦЪРКОВНО-ОБЩЕСТВЕНЪ ВЕСТИКЪ ЗА ХРИСТИЯНСКА ПРОСВѢТА И ИНФОРМАЦИЯ.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Всички ржкописи и суми да се изпращатъ до свещ. Д. ПОПВАСИЛЕВЪ - Шуменъ.

АБОНАМЕНТЪ:
за година 50 лв.
предплатени на
два пжти.

БРОЯ 1 левъ.

ЗА ОБЯВЛЕНИЯ
се плаща по 1 левъ
на дума.

Явна благодарностъ.

Могилското църковно Настоятелство, Ново-Пазарска околия, счита за свой приятенъ дългъ да изкаже сърдечната си благодарностъ на Дяко Йовевъ, изъ с. Могила, за подареното отъ него напрѣстолно св. Евангелие за църквата на стойностъ 1000 (хиляда) лева.

Нека всемилостивиятъ Господъ Богъ възнагради дарителя и цѣлото му домоцадие съ цвѣтуеще здравие и щастливи бжднини, а примѣрътъ му да служи за подражание.

с. Могила 20-ий Януарий 1927 год.

Председателъ на Настоятелството: свещ. К. Трайчевъ

Дълга на Църквата за болнитѣ.

Боланъ бѣхъ и посѣтихте ме.

Приетъ обичай е, кога се срѣщнатъ двама души, следъ бичания поздравъ за добро и първа дума на разговора е: "Какъ сте съ здравето"? Това значи, че здравето е най-ценното нѣщо въ живота на човѣка, който го притежава, и който ще може да се чувства честитъ на свѣта. По тази причина то трѣбва да се пази и ени добре. Пълното здраве е ай-голъмогъ щастие за човѣка. Здравия човѣкъ е бодъръ, плентъ, веселъ и годенъ всѣкога за творчество, заради тоа се полагатъ толкова много парания да го има всѣки човѣкъ.

Обаче, макаръ здравето да е едно отъ първитѣ необходими условия за успѣха въ живота, то пакъ не всѣки го има и не всѣкога се ползуваме ятѣ добро здраве. Който е бо-всѣдувалъ, само той знае колко тежко положението на болния, какви мъжи и терзания изпитва той, какъ нѣщо отъ свѣта го непривлича, нито осещане нѣщо отъ земнитѣ хубости и сладости, нито пѣкъ е спокобенъ за нѣкоя творческа работа. Обаче колко още по-тежко е положението на нѣкои чашни болни братя и сестри, които сж спечелили или наследили нѣкои неизлечими болести за презъ цѣлъ животъ.

Тѣ никога въ живота си по-една минута не сж почувс-вували пълна радостъ. А още колко го тежко и непоносимо е теглото на тия болни, които нѣматъ срѣдсва за препитание или иматъ нужда отъ прислуга и условия за животъ, но имъ типсватъ? За такива болни цѣлия животъ е едно мъчилище. Тѣ сж клети и най окаяни нещастници. Но кой трѣбва да се погрижи за тѣхъ? —Тази, която е поела дароветъ отъ Бога да лѣкува болеститѣ и облекчава страданията на страданиитѣ. Това е църквата съ цѣлата своя сложна машина. Да, ней предстои тая хуманна божеска задача, защото и тѣ сж божии създания и тѣ сж наши братя и сестри и за облекчениитѣ имъ страдания отъ насъ Богъ ни дава вѣчно-което свое царство. Ето, вижте колко Богъ обича болнитѣ и каква награда ни дава за гдето имъ прислужваме! Днесъ е вѣкъ на нервността. Днесъ има много такива болни, които поради болестта си сж невъзможни за свѣта и свѣта за тѣхъ е непоносимъ. За тия болни трѣбватъ подходящи усло-

вия. Такива църквата притежава въ лицето ни много изоставени курортни манастири, които трѣбва да станатъ успокоителни лѣчебни гнѣзда. Това е дългъ на църквата да го стори и изпълни, защото иначе въ сждния день ще чуемъ гласа на Спасителя: "Не ви познавамъ, защото милостъ искамъ а не жертви." По тоя въпросъ се писа нѣщо въ духовния печатъ и сѣ замълча. Обаче болнитѣ чрезъ името на Господа викатъ за помощъ. Нека помнимъ, че чрезъ милостта си къмъ тѣхъ се освобождаваме отъ множество грѣхове. Този въпросъ трѣбва да се подеме отъ Хр. прав. братства, свещеническа организация и добие реално разрешение. Ако такива болни въпроси разрешимъ, то издигаме високо името на църквата, защото много по голѣма полза ще има за дѣлото Господне милостта, отколкото грижитѣ за великолеппи служби.

Свещ. Ив. Паликовъ.

Аномалия

Тия дни кжде нашия край не се позволи вѣнчаване на 2 Януарий т. год., а четемъ изъ Софийскитѣ вестници, че сж щия день станали вѣнчавания. Що за двойственостъ? Сжщото и по отношение възрастта на младоженцитѣ и родствата между тѣхъ. До 18 год. за мъжа и 16 год. за жената вѣнчавка не става. Обаче съ разрешение отъ Ариеря може Родствата VI степенъ по кръвъ и V по двоеродие и тѣмъ подобни не може. Обаче съ разрешение отъ Св. Синодъ—може. На сирната срѣда вѣнчаване не може. Обаче съ разрешение отъ Епархийски Архидерей—може. Защо е това "може" и "не може"? Бива ли така за едно и сжщо нѣщо? Или може, или не може. И то наравно за всѣки, билъ той отъ последната колиба или отъ столицата. Иначе това положение шокира добритѣ християни. Рѣзка граница трѣбва да има за да не се обременяватъ християнитѣ съ излишни разности, разтакания и неприятности, заискане разрешения, защото въ случая всичко напластено и накупѣло въ тѣхната душа се излива върху главата на невинния свещеникъ, който е винаги предъ очитѣ имъ и е въ постояненъ контактъ съ тѣхъ.

А пакъ много често докато мждрецитѣ се намждруватъ, т. е. докато дойде разрешението, което въ много случаи се забавя, християнитѣ сами си разрешаватъ. На едни се забрани

вѣнчавка на 2 того, обаче тѣ преспокойно него день си направили свадбата съ всичкитѣ обичаи и церемонии, въпреки че не бѣха вѣнчани. Сжщо тѣ постѣпватъ и тогава, когато очакватъ разрешение на родство и малолѣтство. Тѣ че въ по-много случаи самата духовна властъ увеличава незаконноживущитѣ. За да се намалатъ тѣ, за да не биватъ отрупвани съ излишни разходи и разтакания християнитѣ за да се научатъ да зачитатъ закона, защото ще знаятъ до кжде може и до кжде не може, и за да не се критикува и излага въ случая най-вече свещеника, то нека се тури рѣзка граница между "може" и "не може" и да се свършва въ първата инстанция—енорийския свещеникъ.

Свещен. П. Юрдановъ

(П. П.) До колкото знаемъ въ Търновската епархия свещеницитѣ направо вѣнчаватъ отъ 18 год. мъжа и 16 год. жената.

Сжщи

Защо не трѣбва да се опиэаме съ спиртъ.

Главно по три съображения не трѣбва да употребяваме спирта: 1) хигиенично, 2) икономическо, 3) естетическо.

Нека разгледаме поотдѣлно тия съображения.

Поради първото съображение т. е. хигиеническо, не трѣбва да пиемъ затова, защото спирта е отрова. Той разрушава клеткитѣ, разслабва организма ни и го прави плячка на разни заразителни болести, разстройва нервната система. Действа зле на умственитѣ способности. Алкоолицитѣ сж сжщо и безпаметни хора.

Въобще вредата на алкоола (спирта) за здравето на човека е доказана. Тя е неопровержимъ фактъ.

Поради второто съображение, икономическо, не трѣбва да употребяваме спирта, защото той, наистина, изпразня джоба на човѣка. Много пияници, обаче, изгуляватъ не само паритѣ, намиращи се въ кесията имъ, ами продаватъ, и ниви, и къщи като по такъв начинъ оставатъ челядта си на улицата—безъ никакъвъ подслонъ. Тѣ и семействата имъ ставатъ слуги на хората по единичката вина на алкоолика (пияницата).

Поради третото съображение, естетическо, не трѣбва да пиемъ, защото наистина сж некрасиви състоянието и постѣпкитѣ на пияния човѣкъ. Размазалъ се, заклатилъ се нальвю и надѣсно, обръналъ шапката си наопаки и какво ли не щешъ още. Всичко у него е изкривено, изкълчено: и образъ, и тѣло, и дрехи и душа. Лицето на пияницата има звѣрско изражение. Тѣлото му прави неестествени движения. Дрехитѣ му често сж изцапани и сжжани отъ многото падания. А душата му? ... Боже пази! Тя най-много се "изцапва" Той злослови, хули, псува и приятелите и неприятелите. Готовъ е да се нахвърля върху всѣки

срѣщнатъ човѣкъ, или даже предметъ, съ най-мръсни рукатни. А въ всичко това нѣма нищо естетично (красиво).

Ако желаемъ да бждемъ добри човѣци, не трѣбва да се опиваме съ спиртъ, който ни оскотява, като ни отнема всичко човѣшко.

Б. Петровъ

По поводъ едно антрефиле.

Отъ Шуменския вестникъ "Народенъ Будителъ", отъ 15 януарий 1927 год., брой 9 разбирамъ, че много арменци посещавали Евангелската църква и че пасторъ Георгиевъ критикувалъ арменския свещеникъ.

Безспорно църквата ни има нужда отъ промѣна, но това ще стане само тогава, когато народа ни въ маса поиска това, а не по-рано. Сжщевременно тѣзи арменци или други хора, които не сж доволни отъ своята църква, ще посещаватъ Евангелската или нѣкоя друга църква, въ която ще намиратъ удовлетворение на душата си. Това е социологически законъ и за тава не можемъ да го избѣгнемъ.

—Както единъ Лютеръ въ Германия, Весли, Джонъ Локъ и др. въ Англия, и Муди въ Съединенитѣ щати сж подбудили тия отъ своитѣ сънародници, които не намѣрили храна за душата си въ своята църква и сѣмнили върата си безъ да губятъ патриотизмъ, така и тия арменци тукъ ще посещаватъ Евангелската църква до тогавъ, докогато не намиратъ достатъчна душевна храна въ своята църква, безъ да губятъ патриотизмъ. Тѣ може би щѣха да изгубятъ народността си, ако новата религия не бѣше християнска.

—Въ истинската християнска религия не се дава много важностъ на народността, а въобще се говори за международно братство, обичъ единъ къмъ другъ, и услуга къмъ всички. Разбира се, човѣчеството е да лечъ отъ този идеалъ още, но стремлението на цивилизованиитѣ държави е къмъ христовия идеалъ и не далечъ въ бждаще ще се реализира това.

—Германскитѣ сестри тука въ града ни сж доказателство на горното наше твърдение, както и хилядитѣ мисионери, учители, и челолюбиви организации отъ Америка, Англия, Германия и Франция въ Африка, Азия и Балканитѣ, които помагатъ на туземното население и харчатъ милиони.

Критиката на пасторъ Георгиевъ на нашия свещеникъ или църква не е християнска и социологически логична. Тя му донася повече вреда, отколкото полза. Нашата църква (и всички други, включително и Евангелската) има своя недостатъкъ, но въпреки това представява нашата вѣра и злато, а почитаме и я държимъ високо въ нашия дихъ и не ни е приятно, когато единъ чуждъ проповедникъ критикува нея или пѣкъ нейния служителъ, —нашия свещеникъ.

Отъ единъ арменецъ, бившъ гимназиаленъ учителъ въ Румъния.

Б. Р. Въ нашето антрефиле ние не сме казали, че пасторъ Георгиевъ говори срещу арменската църква и свещеникъ. Това е най-вѣроятно, но ние не го твърдимъ. Ние друго казваме и който чете внимателно, ще разбере.

Нашиятъ дописникъ разсжждава по протестански, защото самъ е протестантинъ. Ние не сме съгласни почти изцѣло съ неговитѣ мисли. Дейността на чуждитѣ религиозни пропаганди е абсолютно вредна за нашия български народъ, който има своя държава. Колко повече е вредно това за изгнаническия ерменски народъ, мислимъ че не иска спортъ. Оставяме на самитѣ ерменци да спорятъ съ своя сънародникъ.

ДОПИСКИ.

Закъснѣхме да съобщимъ, че свещеникъ Ст. Н. Стефановъ отъ с. Хасанфакъ, О. Пазарско, ни пише какво тамъ тази година празника "Христианизирание младежта" се отпразднувалъ особно тържествено. Свещеникътъ влезълъ въ споразумение съ учителитѣ отъ с. с. Хасанъ-факъ, Елезлери, Шахвелери и Ил. Караларъ, неговата енория. Децата били доведени въ църква и причастени Свещеникътъ разяснилъ въ проповѣдь защо се е явила нуждата да се христианизира младежта, като се знае, че тя е кръстена въ Христа на своето време чрезъ тайнството кръщение. Това говорилъ той следъ литургииното евангелие, а следъ отпустъ говорилъ за значението на празника и за тайнството причащение.

Присжствували много възрастни християни. Следъ църква всички ученици се разотишли въ своитѣ села и тамъ въ училищата учителитѣ имъ говори бещи по религиозното възпитание. Присжствували младежи не ученици и родители на децата. Следъ обѣдъ въ с. Х. Ф. учителя Дим. Камбуровъ държалъ религиозно нравствено беседа, раздавали се кръстчета на децата, и пр.

Свещеникътъ изказва своята благодарностъ на всички учители въ селата на църковната енория за инициативата и желанието имъ този день задружно да поработятъ съ него. Той изказва желание щото тази инициатива и желание да не отпадатъ и за въ бждаще, та въ всички празници учителитѣ да довеждатъ децата въ божия храмъ.

При това свещеникътъ намира, че единъ день е далечъ недостатъченъ да даде потребнитѣ познания на детето и младежта за Богъ, вѣра и нравственостъ. Той намира, че ако поне единъ день въ седмицата учителтъ се освободи отъ други училишни занятия и се натовари да работи за религиозното възпитание на ученици и не ученици младежи, би се постигнало желаното отъ всички христианизирание. Биха се предотвратили нежелани отъ никого катастрофи и нещастия, дѣло на обезвѣрени и

лошо възпитани личности. „И свещеник Стоян завършва своята дописка с апел: *„Радители, народни учители и собратя свещеници, да изпълним за дължението си в нашите села. Да заработим дружно. Бог ще благослови нашето добро начинание.“*

Изъ живота на Каспичанската енория

Християнинът от с. Каспичанъ ни пише, че енорийският свещеник Кирил Трайчевъ, който обзавежда и гара Каспичанъ, с. Могила и с. Калугерица, развивал похвална дейност въ своята енория. Напримѣр. С. Могила, което наброява само 100 къщи, има 1 училище и едно малко параклисно здание. Свещеникътъ отъ нѣколко години, отъ какъ е въ тази енория, не пропусналъ случай да каже нѣщо на християнитѣ по изграждане нова църква и пр. Думитѣ му били чути, разбрани и почнали да даватъ изобиленъ плодъ. За това нѣщо не по малко помогнало и посещението презъ мин. есенъ на Високопреосвещения св. Варненски Митрополитъ Симеонъ, който насърдилъ хр-тѣ въ най скоро време да си изградятъ нова църква.

Наскоро следъ заминаването на Митрополита, могилискитѣ християни закупили камбанна, която струва около 19,000 лева. „Честъ и хвала на могилискитѣ християни! Днесъ камбаната е окачена на нова паянтова камбанария и съ своя ясенъ гласъ буди религиознитѣ чувства у добритѣ могилици!“

„Насърдени отъ това добро дѣло, почитаемитѣ могилиски общински съветници въ едно специално свое заседание имаха христоролюбивата идея да отпустнатъ на могилското църковно настоятелство една сума отъ сто хиляди лева — за „фондъ постройка нова църква“, която сума веднага бѣше предадена на касиера на църковното настоятелство“.

„Нека тоя жестъ на могилискитѣ общински съветници послужи за примѣръ на всички просвѣтни, културни и др. организации и частни лица въ Могила и другаде.“

„Сега се правятъ постѣпки предъ надлежитѣ власти за опредѣлене мѣсто за постройка на църквата и твърде е вѣроятно още презъ идущата пролѣтъ основитѣ да бждатъ поставени.“

„Не бива да се премълчи за подобенъ жестъ отъ страна на почитаемия Каспичански общ. съветъ, който отпусна 10 хиляди лева помощъ за постройка на камбанария при каспичанската църква. Богъ да благослови и дари подобни добродѣтели съ цѣлтуще здраве и свѣтли бжднини!“

Укори

Въ редакцията се получи следното писмо безъ дата и безъ мѣстопроизхождение. Върху плика личеше пощенския печатъ на гр. Османъ Пазаръ. Писмото заслужава вниманието на свещеницитѣ. Пишатъ:

„Научени сте да казвате, че младежъта бѣга отъ църквата. Може да сте прави, но задаватъ ли си въпроса отъ гдѣ иде това безвѣрие, коя е причината. Преди всичко, нека азъ пиша нѣщо: 1) Говори се, че свещеницитѣ въ Д. (градъ) е казанъ съ цѣло име) искали за водосветъ да имъ се плаща 15 лева, когато сами идватъ, а повикатъ ли ги — 25 лева. Е, добре? Гдѣ е християнския моралъ? Всѣки има ли да плати тая сума? Или съ пари трѣбва да се християнизир-

раме? По добре издавайте нидулгенции.

2. Отизавъ на черква. Купувамъ свѣци. Запалвамъ ги, но идватъ клисаритѣ и ги угасяватъ на половина не изгорѣли по причина, че черквата имала такъвъ параграфъ (?) Кой ги създава тия параграфи? Даси кажа правото, че, ако нѣма хора, бихъ взелъ тия свѣци и бихъ ги натикалъ въ очитѣ наония, които поставятъ такива параграфи. Желанието на всички е свѣцитѣ да изгарятъ до дѣно. Каго мине дискусия, тамъ азъ си хвърлямъ лептата. За сега толкова.“

М. Михайловъ.

Коледа и Богоявление въ Провадия и Варна.

Нашъ приятелъ отъ Варна ни пише:

Тази година Провадийци бѣха удостоени съ Архирейска служба въ църквата си на първия денъ на Коледа. Негово Преосвещенство Епископъ Михаилъ посети града имъ. Денътъ мина съ голѣма радостъ за християнитѣ. Сжциятъ денъ, както и презъ другитѣ два коледни дни, а така сжщо на Василевъ денъ и Богоявление, Негово Високопреосвещенство Митрополитъ Симеонъ служи въ Варна. На втория денъ на Коледа бѣхме наредили елха за беднитѣ деца въ салона на Ранковъ съ литературно музикална забава при участието на ученич. тамбурашки оркестъръ и съ жива картина. Епископъ Михаилъ ни откри забавата съ хубава речъ. Отъ 7-8 години бѣ основанъ по инициатива на дѣда Симеона фондъ „Коледна елха за сирацитѣ“, които всѣка година има за целъ да дава подарѣци въ дрехи, чорапи или нѣщо друго на най-беднитѣ деца — ученици въ града, както и да устроява елха — забава. Тази година се събраха по-вече отъ 50 хиляди лева за фонда, което позволи да се даде на 400 деца по единъ чифтъ чорапи, терлици, ластици за чорапитѣ и по 1² метръ оксфордъ за дрешки. Дадохъ се две забави една на втория денъ на Р. Хр. и другата въ Юнашкия салонъ на Василевъ денъ. На последната въ хубави бонбонери се раздадохъ на всички деца и сладкиши, които постѣпиха като пожертвуване отъ гражданитѣ. И всичко това привнесе неизказана радостъ въ душицѣ на тия крайно бедни деца — сирачета.

По инициатива пъкъ на православното братство „Св. Архангелъ Михаилъ“ се посети на втория денъ на Р. Хр. подиръ обѣдъ Държавната болница. Събраха се болнитѣ въ една обширна зала, изпѣха имъ се нѣколко пѣсни отъ ученич. правосл. д-во въ града, образувано по инициативата на свещ. Ст. п. Иордановъ, казаха се и декламации Епископъ Михаилъ каза речъ за празника и най после се обиколиха всички павилиони и се раздадохъ на болнитѣ разни сладкиши, които бѣха постѣпили като дарение отъ гражданитѣ. Това посещение привнесе сжщо не малко утѣха и радостъ въ душицѣ на болнитѣ.

На третия денъ следъ божествената служба, начело съ Епископа Михаила и катедралния хоръ отъ името на сжщото братство посетихме затвора.

Отслужи се кратко молебствие, изпѣха се нѣколко коледарски пѣсни. Негово Преосвещенство каза нѣколко думи на затворницитѣ и имъ се раз-

дадохъ сжщо разни подарѣци, сладкиши, както и десетина чифта чорапи. И тукъ се изпълни единъ християнски дългъ.

Сжщия денъ въ църковния салонъ има сказка отъ свещ. Иорданъ Свѣтославовъ по случай патронния празникъ на добротворно-просвѣтното братство „Св. Арх. Стефанъ“.

Г-нъ Ст. Петковъ тѣзи дни бѣ въ Варна — на Богоявление държа въ Съборната църква проповѣдь, а на Ивановъ денъ — въ църковния салонъ сказка на тема: „Христосъ — идеалъ на живота“. Сказката предшествувана и отъ духовенъ концертъ, изпълненъ отъ катедралния хоръ, бѣ много добре посетена и изслушана съ голѣмо задоволство. Така, благодарение живото участие въ всичкитѣ тия начинания на Преосвещенния Епископъ, празниците за християнитѣ въ Варна бѣха едно непрекъснато тържество.

Писмо отъ Османъ Пазаръ.

На 14 того бѣше въ града ни г. Стоянъ Петковъ. Той държа въ новия читалищенъ салонъ много хубава беседа на тема: „Нуждата отъ вѣра въ Бога.“ Темата бѣше развита отлично и изпѣтрена съ много примѣри, както отъ Св. Писание, така и отъ книгитѣ на великитѣ писатели и философи. Беседата трая отъ 3 до 4 часа следъ обѣдъ. Салона бѣше препълненъ съ жени, мъже, младежи, учители.

Ораторътъ бѣ изпратенъ съ продължителни ръкоплѣскания отъ доволнитѣ слушатели. За наша градъ гостуването на г. Петковъ бѣше цѣло събитие. Почти не е имало случай до сега у насъ ораторъ да бжде така масово посетенъ и изслушанъ съ пълна душевна наслада.

Хроника.

Християни, разпространявайте в. Народенъ будителъ. Препоръчайте го на вашитѣ роднини, приятели и познати. Той трѣбва да влѣзе въ всѣко семейство.

Презъ миналата богоявленска седмица, Уредникътъ на вестника бѣше извънредно много заетъ съ енорийска работа, затова вестника неможа да излезе. Просимъ извинение.

Началникътъ на културно-просвѣтния отдѣлъ при Св. Синодъ, г. Ст. Петковъ, който напоследѣкъ е назначенъ и главенъ ръководителъ на Добротворно Просвѣтитѣ братства въ България, е предприелъ отъ началото на този месецъ обиколка. Той посети градоветѣ и селата: Е. Джумая, О. Пазаръ, Гиренъ, Шуменъ, Варна, Разградъ, Русе, Търново, Казанлъкъ, Ст. Загора, Пловдивъ, София, Въ Шуменъ бѣше въ недѣля и понедѣлникъ, 16. и 17. того. Въ недѣля въ църквата на св. Литургия, държа много хубава проповѣдь, съ която увлече всички свои слушатели. Сжщия денъ вечерътъ отъ 5 до 7 часа говори беседа на тема: „Животътъ въ Христа — действителностъ“. Въ понедѣлникъ говори друга беседа, която се превърна въ настояща конференция, и трая отъ 5 до 8 часа вечерътъ. Г. Петковъ е забележително сладкодуменъ ораторъ. Шуменци му изказватъ много благодарности. Той остави цененъ споменъ въ душицѣ на християнитѣ.

Г-жа Пенка Ст. Хараланова отъ гр. Шуменъ внесе за беднитѣ въ касата на братството сумата 150 лева.

Г-жа Малица Георгиева отъ града е работила заедно съ г-жа А. Чинтулова между беднитѣ семейства. Благодаримъ ѝ. Благодаримъ така сжщо на г-жа Ана Йоцова, която събра по Коледа за братството близо 3 хиляди лева. Благодаримъ сжщо така на г. г. Неранза Додункова, Кръстина Христова, Стефа Ковачева, г-ца Живка Калдарѣмова и Божанка Герчева.

Не отдавна въ Шуменскитѣ вестници се писа, че Айлякѣйския свещеникъ Г. Овчаровъ билъ битъ отъ горски стражари за това, че билъ пиянъ и самъ предизвикалъ разпръ съ тѣхъ. Отъ обстоятелството, че още сжщата нощъ свещеникътъ поиска защита отъ прокурорската властъ и анкета отъ Министра на Земледѣлието ясно личи, че той не е билъ пиянъ и не прѣвъ е предизвикалъ. Въ противенъ случай ше излѣзе, че виновниятъ самъ бърза да си тѣри вѣжето на врата. Дѣдо попъ не е билъ пиянъ, а дѣдо попъ е билъ битъ днесъ отъ партизани за това, че преди години е билъ секретаръ на Хр. Стояновъ. Отъ писаното въ вестницитѣ се чете голѣма злоба срѣщу партизанина Овчаровъ, а обвинението, че е билъ пиянъ е само привиденъ претекстъ. За Бога, вие, които биете вече и свещеницитѣ по улицитѣ, бждете поискрени и кажете, че го бихте заради неговото партизанство, а не го обвинявайте въ пиянство и съ това да нанасяте тежко оскърбление на цѣлото свещенство. Свещ. Овчаровъ е много младъ и интелигентенъ човѣкъ. Той не е лияница.

Умоляваме нашитѣ абонати, особно извънъ града, да побързатъ съ изплатянето на абонамента си. Нѣма по-вѣстенъ седмиченъ вестникъ отъ Народенъ будителъ. Той дава сериозно четиво и не трови душицѣ на читателитѣ си съ млюки и праздни измислици. Платете си абонамента и прогигитирайте вестника между своитѣ познатици!

Курсъ за църковни пѣвѣщи се открие въ скоро време въ Шуменъ. До сега има 20 кандидати. Последнитѣ нѣма да внасятъ никакви такси, а само ще се издържатъ въ града на свои срѣдства.

получи се въ редакцията 2 и 3 брой отъ литературното сп. „Хроники“ за идеи и критика. Редакторъ Из. Радославовъ. Списанието заслужава вниманието на ония, които следятъ нашата и чужда литература. Адресъ: София, Лере, 13. сп. Хроники.

Дългошевската цѣртеклна вода даде поводъ за спорове. Лѣкари, фелдшери и химици излѣзкоха съ изявления, че тази вода „не може да бжде лѣковита, защото не съдържа никакви минерални и др. лѣковити елементи въ състава си.“ А . . . все пакъ лѣкува. Не могатъ вече да се отричатъ явни, очебийни факти. Водата е излѣкувала мнозина. Въ София човѣкъ слѣпъ, глухъ и нѣмъ е вече здравъ, вижда и говори. Има и много още факти. Добре е да се провѣрятъ и изнесатъ официално отъ страна на св. Видинска Митрополия или св. Синодъ. Това ще бжде единъ ударъ срѣщу невѣрната и безбожна наша наука. Като оси се стекоха отъ всѣкъде учени хора да

доказватъ, че водата бѣ проста, безъ всѣкакви свойства да лѣкува. Та тъкмо тукъ е чудното у дългъшевската вода, че тя нѣма свойството напр. на Горнобанската вода пѣкъ цѣри. Мнозина умнитѣ отъ мира сего, като тия, които твърдятъ, че свещеницитѣ съ Кръста и китката разнасятъ болести, станаха смѣли съ борбата си срѣщу цѣртекнитѣ свойства на дългошевската вода. Много ще се услужатъ вѣрата и църквата, ако изнесатъ официално имената на изцѣренитѣ хора.

Врагове на църквата

нѣколкокомислени хора разпространяватъ слухове, че свещеницитѣ презъ рѣсенето на Кръста и босилковата китка разпространявали инфлуенца. Това обвинение е сходно с другото — че чрезъ Причастието сжщо се разпространяватъ болести. Въ живота на християнскитѣ народи не се знае случавъ времена на тежки заразителни болести да е умрѣло нѣкой, заразенъ чрезъ Св. Причастие и Кръста. Не само това. Хиляди хора чрезъ Кръста Причастието и днесъ се спасяватъ отъ смъртоносни зарази. Друговѣрцитѣ (турци и др.) си ми молятъ да бждѣ порѣсенъ съ светена вода, а нашитѣ християни обвиняватъ своята свѣтина за свой врагъ. Самиятъ фактъ, че Иорданската вода (светена на Богоявление) тробисерно чиста съ десетки години (провѣрете този фактъ) и цѣри вѣрокушитѣ, е едно остро опровержение срѣщу обвинението на безбожниците.

Пишещия тѣзи редовъ съмъ порѣсилъ тѣзи дни повече отъ 100 души болни отъ инфлуенца. Слава Богу! Ни себеси, нито нѣкого отъ семейството си заразихъ. Напротивъ мнозина ми се похвалиха, че оздравѣли защото мнозина отъ болнитѣ ме чакаха съ нетърпение. Християни, пазете непоколебително вѣрата си!

Въ вторникъ, 23 того, починалъ следъ тежко боледуване Негово Високопреосвещенство Св. Русенския Митрополитъ Василий. Въ недѣля на 30 того въ църквата „С. Възнесение“ ще се отслужатъ панихиди.

Виена се гордѣе, че притежава най-чиститѣ улици въ Европа. Единъ англичанинъ малъ случай отъ опитъ да убеди въ това.

Слизайки отъ трамвая, този англичанинъ хвърлилъ трамвайния си билетъ на улицѣ. Какво друго може да се прави съ единъ трамваенъ билетъ?

Но въ Виена редътъ билъ другъ. Веднага предъ англичанина се изправилъ единъ полицаи и му отрѣзълъ квитанция за два шилинга глоба. Англичанинътъ, неприяно изнедавъ, далъ паритѣ, взелъ квитанцията и я хвърлилъ на земята, продължавайки пътя. Полицаятъ го настигналъ и глобилъ още два шилинга, гдето хвърлилъ квитанцията. Разгнѣвенъ, англичанина платилъ и процедилъ презъ английската псувня. За нѣколко минути полицаятъ се случилъ да разбира английски и го глобилъ съ още 10 шилинга „неприличенъ езикъ“. Смаянъ, англичанинътъ прибралъ този пътъ квитанцията въ джобъ си и побързалъ да се удалечи, докато не сж го глобили още за нѣщо.

А у насъ? Да имаше такъ нѣщо само стъ корави български псувни бихме превърнали улицитѣ си на складарѣми . . .